

عنوان مقاله:

بررسی لقمان در مثنوی معنوی مولوی

محل انتشار:

اولین همایش ملی مهارت های نو در روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسنده:

زهرا بیگ مداح - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی پردیس دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

قرآن به عنوان کتاب هدایت بشری همواره مورد توجه بوده و به ویژه وجود شخصیت های ممتاز قرآنی، محققان را واداشته تا در مورد این اسوه ها به مطالعه بپردازند. لقمان حکیم یکی از این چهره های برجسته ی قرآن است. در این پژوهش لقمان از دیدگاه مثنوی مولوی مورد بررسی قرار گرفته است. نصایح لقمان در قرآن، شامل آموزه های اخلاقی، اجتماعی و اعتقادی است که به ظاهر به فرزند خود می گوید اما، در واقع شامل همه ی افراد بشری می شود. این شخصیت قرآنی هر چند که پیامبر نیست اما از ایمان قوی برخوردار است تا جایی که حتی شیوه ی درس و پند دادن او مثل پیامبران است. بدون تردید مثنوی معنوی نیز پیرو و تالی همین قرآن مجید است و به نوعی تفسیر قرآن محسوب می شود. مولوی هر جا که توانسته از الفاظ و عبارات و مضامین قرآنی استفاده کرده است. در اکثر داستان ها و قصه های مثنوی رد پای آیات کریمه به چشم می خورد. بدون شک ارزش و اعتبار کنونی مثنوی به خاطر ارتباط تنگاتنگ این دو باهم است.

کلمات کلیدی:

لقمان، قرآن کریم، مثنوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1971316>

